

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. , ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਦੇਵਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 309.

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ IV)- ਐੱਸ. ਐੱਸ. 4(2) ਅਤੇ 9-ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ - ਕੀ ਦੋ ਚੇਣਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸਭਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਮੰਦਾਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਮਿਤੀ 18 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਰਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ', ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਨਾਰਨੌਦ, ਤਹਿਸੀਲ ਹਾਂਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਾ ਬਾਈ ਪੰਚ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (ਸੋਧਿਆ) ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਧਾਰਾ 102(2) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ, ਨਾਰਨੌਦ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਨਾਰਨੌਦ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਔਰੰਗ ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਹੁਣ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਖੇਤਰ, ਨਾਰਨੌਦ ਦੇ ਵੇਟਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ।।

ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 102(2) ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952, ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11508-LB-53/105558, ਮਿਤੀ 6 ਮਈ, 1954, ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ, ਡੀ. ਸੀ. ਵਰਮਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਾ ਬਾਈ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਪੰਚ, ਨਾਰਨੌਦ, ਤਹਿਸੀਲ ਹਾਂਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਿਸਾਰ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਰਪੰਚ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇਵਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਾ ਬਾਈ ਹਨ। ਦੇਵਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਨਾਰਨੌਦ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਚੋਣ 22 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਾ ਬਾਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਹੂੰ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦੋ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਤੇ 4(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਦੋਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਨੌਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 102(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇਕੋ-ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਦੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੇ ਪੰਚਾਂ ਅਤੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਯੰਤਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਜੋ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ਼ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਲਕੇ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(2) ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4(2) ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"4. (2) ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਜੇਕਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4(2) ਬੇਲੋੜੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਲਕੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 4(2) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4(2) ਇੱਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 4(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (2) ਸਮੇਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਵਾਜਬ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸਭਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਵੀਂ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਲਈ ਚੋਣ ਲੜ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਨੋਹਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।